

1987 நவம்பர் 12] [திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

மாவட்டத்தில் நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது. உண்மையிலேயே குறைந்த மின் அழுத்தத்தை உபயோகிப்பவர்களுக்கு அவ்வாறு செய்வது நியாயமில்லை என்ற கருத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வந்தேன். அதன் மீது துறை என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? ஏற்கனவே “ரெவின்யூ ரெக்கவரி” என்றெல்லாம் பணத்தை வசூலித்தவர்களுக்கு அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு நியாயமான “பிசினஸ் ஸ்டாண்டர்டு” அடிப்படையிலே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் “நோ ஓர்க், நோ பே” என்று சொல்வார்கள். அதுபோன்று “நோ டூஸ், நோ கலெக்ஷன்” என்ற முறையிலே அந்தப் பணத்தைத் திருப்பித் தர மின் வாரியம் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. சுப்பராயன் : நான் இரண்டு கேள்விகளைக் கேட்டேன். அதில் ஒன்றுக்குப் பதில் இல்லை. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதைக் கம்பல் பண்ண முடியாது. அமைச்சர் அவர்களை இப்படிச் சொல்லுங்கள் என்று கேர் சொல்ல முடியாது. கொள்கை சம்பந்தமாக தகவல் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பதில் கூறாத பொருட்களுக்கு நிச்சயம் வாரியம் குறிப்பு எடுத்திருக்கிறது. அவற்றின்மீது நிச்சியமாக சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்குப் பதில் அனுப்பப்படும் என்று நான் உறுதி கூறுகிறேன்.

4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு 1987.

மாண்புமிகு டாக்டர் ரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1987ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

தமிழ்நாடு 1987ஆம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நில உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) அவசரச் சட்டத்திற்கு (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 4/1987) பதிலாகக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள தமிழ்நாடு 1987 ஆம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நில உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 40/1987) இது.

*10-11-1987ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 நவம்பர் 12]

அண்மையில் புகுத்தப்பட்ட 1961ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு நிலச்சீர்திருத்த (நில உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) சட்டத்தின் 37-B பிரிவின்படி கல்வி மற்றும் மருத்துவமனை நோக்கங்களுக்காக நிலத்தை வைத்திருப்பதற்கு அல்லது கையகப்படுத்துவதற்கு பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள், கல்வி நிலையங்கள், மருத்துவ மனைகள் ஆகியவற்றிற்கு ஆதரவாகப் பின் தேதியிட்டு இயங்கும் வகையிலோ அல்லது முன் தேதியிட்டு இயங்கும் வகையிலோ அனுமதி கோரி அரசுக்கு விண்ணப்பிக்க வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், மேற்சொல்லப்பட்ட 37-B பிரிவின் கீழ் வழங்கப்படும் அனுமதியானது, பின்னூறு (Only prospective effect) இயங்கும் வகையில் மட்டுமே வழங்கப்படுதல் வேண்டுமென்றும் அத்தகைய அனுமதியானது பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்றும் மற்றும் மேற்சொல்லப்பட்ட 37-B-யில் வருகின்ற மருத்துவமனை என்னும் சொற்றொடருக்குப் பொருள் வரையறை (Define) செய்யப்படுதல் வேண்டும் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டு, அதற்கிணங்க 1987ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நில உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) அவசரச் சட்டம் 1987 (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 4/1987) ஆளுநர் அவர்களால் அதிகார முறையில் வெளியிடப்பட்டது.

மேற்சொன்ன அவசரச் சட்டத்திற்கு பதிலாக இச்சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்படுகின்றது.

சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை ஏற்க வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரம்யன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :—

“ 1987ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1987). உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆய்வுக் குழுவிற்கு அனுப்பப் பெற வேண்டும். (உறுப்பினர்கள் பெயர் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்). ”

திரு. எம். செல்லமுத்து : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. கோ. வீரம்யன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசினால், நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தத் திருத்தச் சட்டம் விவசாய நிலங்கள் சம்பந்தப்பட்ட நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடிய திருத்தச் சட்டமாகும். இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் 37 பிரிவிற்கு ‘பி’ என்ற ஒரு புதிய பிரிவும் சேர்க்கப்பட்டு கொண்டு

1987 நவம்பர் 12] [திரு. கோ. வீரப்பன்]

வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கும்போது சொன்னார்கள். பொது பொறுப்புக் கழகங்கள், கல்வி நிறுவனங்களின் பெயராலும், மருத்துவ நிறுவனங்களின் பெயராலும் நிலங்களை முன் தேதியிட்டோ அல்லது பின் தேதியிட்டோ என்பதற்குப் பதிலாக பின்தேதியிட்டு வைத்துக் கொள்வதற்கு வகை செய்யக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு முன்மொழியப்பட்டிருக்கிறது.

1987 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் ஆளுநர் அவர்களால் அவசரச் சட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டச் சட்டத்திற்கு இந்த 40/87 என்ற சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அரசு இதுவரையில் கடைப்பிடித்து வந்திருக்கக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளிலிருந்து அதற்கு எதிராகப் பின்னுக்கு போய் இருக்கக்கூடிய அளவிற்கு இந்தத் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக நில உடமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டப்பட்டு உபரி நிலம் எடுக்கப்பட்டு அவைகளை நிலமற்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களைப் பொருளாதார ரீதியாக முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்காக கொண்டுவரப்பட்ட அந்தச் சட்டம் எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த நோக்கமே இன்றையதினம் தோல்வியடைந்திருக்கிறது. அப்படிப் பலவினப்பட்டிருக்கக்கூடிய நேரத்தில், குறிப்பாக 1.50 கோடி ஏக்கர்கள் வரை விவசாயத்தில் இருக்கக்கூடிய தமிழகத்தில் 1961 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 26 ஆண்டுகள் முயற்சித்தும் கூட உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலமாக அரசு கையகப்படுத்தியிருப்பதோ 1.20 இலட்சம் ஏக்கர். அப்படிச் கையகப்படுத்தியதிலே ஒரு பாதிதான் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தக் சூழ்நிலையில் மூலச் சட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய இரண்டாவது பிரிவு கோவில் மடம், அறக்கட்டளைகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களுக்கு இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டம் பொருந்தாது என்று கூறியிருப்பதே சரியல்ல. அதற்கும் இந்த உச்சவரம்புச் சட்டம் பொருந்தும் என்று திருத்தப்பட வேண்டும் என்று 1960 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நாங்கள் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 1-20)

அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு இந்த ஒரு புதிய பிரிவைச் சேர்ப்பது பொது அறக்கட்டளைகள், குறிப்பாக, கல்வி, மருத்துவத்திற்கு விவசாய நிலங்களை வைத்துக்கொள்ள அரசு அனுமதி கோரலாம் என்று கொண்டுவந்திருப்பது சரியானது அல்ல, நியாயமானது அல்ல. பழைய நிலையிலிருந்து பின்வாங்கக் கூடிய அளவிற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோ. வீரய்யன்] [1987 நவம்பர் 12]

குறிப்பாக, இது அவசரச் சட்டத்தில் இருந்ததை விட— அவசரச் சட்டத்தில் பொது பொறுப்புக் கழகங்கள், மருத்துவப் பிரிவுகள், அல்லது கல்விப் பிரிவுகள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதிலிருந்து கூட மாற்றி இப்போது, பொது பொறுப்புக் கழகங்களினுடைய மருத்துவப் பிரிவுகளுக்கும் அல்லது கல்விக்கும் மட்டும் உள்ள நிலங்களுக்கு என்று நாங்கள் குறிப்பிடுகிறோம்; அதேபோல் முன் தேதியிட்டு என்பதை மாற்றி பின் தேதி இட்டதற்கு மட்டும் நாங்கள் சொல்கிறோம் என்று நீங்கள் குறிப்பிடுகிறபோது கூட சொல்லலாம்.

அவசரச் சட்டத்திலேயே இந்த அளவிற்குப் போய்— இதிலிருந்து பின் வாங்கி— இன்றைக்கு ரொம்ப மோசமான நிலைக்குப் போகிறது என்பதைத் தெரிந்ததற்குப் பிறகு, அதில் ஓரடி பின் வாங்கி அரசு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. குறிப்பாகக் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அசல் சட்டத்தினுடைய 5-ஆவது பிரிவில் கல்வி, மருத்துவமனை நிறுவனங்களுக்கு நிலம் எவ்வளவு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, பிரிவு-9-ல் அதனுடைய அட்டவணையில் கல்லூரிகள் என்றால் 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர், உயர்நிலைப்பள்ளிகள் என்றால் 20 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர், நடுநிலைப்பள்ளிகள் என்றால் 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர், ஆரம்பப் பள்ளிகள் என்றால் 25 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர், பாலிடெக்னிக்குகள் என்றால் 25 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர், விவசாயப் பிரிவு கல்வி என்றால், 25 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர், அனாதை இல்லங்கள் என்றால் 25 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரையில் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அதற்கு சீலிங்கே விதித்து அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல் நிலமே இல்லாமல் இருந்தால், அந்த சீலிங் அளவிற்கு நிலம் வாங்க வேண்டும் என்ற சட்டாயம் இல்லை என்று அந்தச் சட்டத்திலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அப்படியிருந்தும்— அந்த அளவிற்கு வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறபோது, இப்போது நீங்கள் புதிதாக ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து, பொது பொறுப்புக் கழகங்கள் கல்வி என்ற பெயரால் விவசாயம், பொறியியல், மருத்துவம், கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கும், விவசாயப் பிரிவு பள்ளிகளுக்கும், பாலிடெக்னிக்னுடைய பள்ளிகளுக்கும், நிலம் வைத்துக் கொள்வதற்குக் கோரலாம்; அதே போல், மருத்துவம் என்ற பெயரில், நோயாலோ, காயத்தாலோ வந்து வைத்தியம் செய்து கொள்பவர்கள், அத்துடன் மகப்பேறு இல்லங்கள், காப்பகங்கள், நோயாளர்கள் தங்குமிடங்கள், நோய் நீங்கி நலம் பெறும் காலத்தில் தங்கியிருக்கும் இடங்கள்— அப்படிப்பட்ட இந்த அமைப்புகள் பொது பொறுப்புக் கழகங்களின் பெயரிலே இருக்குமேயானால், அவைகள் தங்களுக்கு நிலம் வேண்டும் என்று கோரி, விவசாய நிலங்களைக் கையசுப்படுத்துவதற்கு அரசிற்கு அனுமதி கோரலாம், அதற்கு எந்த சீலிங்கும் கிடையாது, எந்த எல்லையும் கிடையாது, எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லக்

1987 நவம்பர் 12] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

கூடிய அளவிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பது எந்த அளவிற்குப் பொருத்தமானது என்பதை இந்த நேரத்தில் யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல்தான், பொது அறக்கட்டளைகள் விவசாய நிலங்கள் லவத்துக் கொள்ள அரசிற்கு மனுச் செய்யலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அதற்கு மேலும், போய், முன் தேதியிட்டு, இப்போதுகூட துவங்கப்பட்ட அந்த பொது பொறுப்புக் கழகங்கள் அப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களை உண்டாக்கி ஒரு பாலிடெக்னிக் என்ற பெயரில் அல்லது சில கல்லூரிகள் என்ற பெயரில் அல்லது சில மருத்துவ வசதிகளைச் செய்யக்கூடிய இடங்கள் என்ற பெயரில் கெட்டடகைகளை மட்டும் போட்டுக் கொண்டு அவைகள் இந்தக் காரியங்களிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று காரணம் காட்டி அதன் பெயரிலே நிலம் பெறுவதற்கு அரசிற்கு மனுச் செய்யலாம்; அரசிற்கு மனுச் செய்து அந்த அனுமதியைப் பெற்று நிலங்களைக் கொண்டு வரமுடியும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு இந்த முடிவு எடுத்திருப்பது எந்த வகையிலேயும் சரியானது அல்ல.

ஓரிஜினல் சட்டத்திலேயே ஏராளமான ஓட்டைகள் இருக்கின்றன, ஏராளமான விதிவிலக்குகள் இருக்கின்றன. அதனால் தமிழகத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய உபரி நிலம் அளவிற்கு கிடைக்க வசதி இல்லாத நிலையிருக்கிறது என்று சொல்லும் போது, மேலும் அதிலே வாய்ப்பளித்து, சிலர் அப்படிப்பட்ட பெயர்களிலே, பொது பொறுப்புக் கழகங்கள் என்ற பெயரில், மருத்துவமனை என்ற பெயரில், கல்வி என்ற பெயரில், “நான் விவசாயக் கல்லூரி வைத்திருக்கிறேன் அல்லது மருத்துவக் கல்லூரி வைத்திருக்கிறேன், நான் பொறியியல் கல்லூரி வைத்திருக்கிறேன் அல்லது நாங்கள் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி வைத்திருக்கிறோம்” என்று அவைகளுக்கு விவசாய நிலங்கள் கோருவதற்கும், அதேபோல், மருத்துவமனைக்கு காயத் தாலோ, அல்லது நோயாலோ வரக்கூடியவர்களுக்கு வைத்தியம் செய்யக்கூடியவர்கள் எல்லாம், “பொது பொறுப்புக் கழகத்தின் சார்பில் நாங்கள் நிர்வகிக்கிறோம், அதற்கு விவசாய நிலம் வேண்டும்” என்று கோரிப் பெற்று, விவசாய நிலத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் இப்படி ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பது நிச்சயமாக எந்த வகையிலும் பொருத்தமானது அல்ல.

நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும், சமீபத்திலே டெல்லியிலே கூடிய, நாடு முழுவதும் இருக்கக்கூடிய வருவாய்த்துறை அமைச்சர்களுடைய அந்தக் கூட்டத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட முடிவுகளுக்கு விரோதமாக, சொள்கைகளுக்கு விரோதமாக, சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு உபரியைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, வசதிபடைத்தவர்கள் மேலும் விவசாய நிலங்களைத் தங்கள் வசம் கையகப்படுத்திக்

[திரு. கோ. வீரய்யன்] [1987 நவம்பர் 12]

கொள்வதற்கான முறையிலே இருக்கக்கூடிய சட்டமாக, சட்ட முன் வடிவாக இது கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது எந்த வகையிலும் பொருத்தமானதல்ல, நியாயமானதல்ல.

இந்தச் சட்டம் என்பது மிகவும் பிற்போக்கான, மோசமான, நிலவுடைமையாளர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய ஒரு சட்ட முன் வடிவாக அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே அரசு எப்படி அவசரச் சட்டத்திலிருந்து பெருமளவுக்கு, மோசமான நிலைமைக்குப் போய்விடும் என்பதை உணர்ந்து, அதிலிருந்து எப்படி பின் வாங்கியிருக்கிறதோ அதைப் போல இந்தச் சட்டத்தையும் அரசு கைவிட வேண்டும். அப்படிக் கைவிடுவதற்கு சங்கடம் இருக்குமேயானால், கட்டாயம் இதைப் பொதுமக்கள் கருத்து அறிவதற்காகப் பொறுக்கு குழுவிடம் ஒப்படைத்து, பொதுமக்களுடைய கருத்தை அறிந்து அதற்குப் பிறகு சட்டசபையினுடைய அனுமதிக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைக் கட்டாயமாக பொதுமக்களுடைய கருத்துக்கு விடுங்கள். இது, மிகமிக மோசமான, நிலவுடைமையாளர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய ஒரு சட்டமாக இருக்கிறது. எனவே இதில் பொதுமக்களுடைய கருத்தையறிந்து அதற்குப் பிறகு இந்தச் சட்டதிருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இதைக் கட்டாயமாக பொறுக்கு குழுவினுடைய பரிசீலனைக்கு அனுப்ப வேண்டும்; பொதுமக்களுடைய கருத்து இதன்மீது அறியப்பட வேண்டும். இது மோசமான, பிற்போக்கான சட்டம் என்ற முறையில், முதலிலேயே நான் கூறியதைப்போல அரசு கை விடுவதற்கு ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி முடியவில்லையென்று சொன்னால் இதில் பொதுமக்களுடைய கருத்தையறிய பொறுக்கு குழுவிற்கு அனுப்பிவிட வேண்டுமென்று மீண்டும் என்னுடைய கருத்தை வலியுறுத்தி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. மா. மணிமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தத்தை முன் மொழிந்து, அதிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பை வழங்கியதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது நம் தமிழ்நாட்டிலே வழக்கமாக அடிபடுகிற ஒரு சொல்தான். அதிலே கூடுதலாக, புரட்சி, புரட்சி என்ற சொல்லும் சேர்ந்து அடிபடும். இவ்வளவு நாளும் தமிழ் நாட்டிலே வந்திருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களுள்ளும், இருக்கிற நிலத்தை எடுப்பதற்காக என்று நாம் சீர்திருத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய நாவலர், நிதியமைச்சர் அவர்கள், இவ்வளவு நாள் நாங்கள் ஏன் எடுத்துக்கொண்டிருந்தோம் ; எங்களுடைய அரசு புரட்சிகரமாக நிலத்தைச் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கு ஒரு வழி செய்ய வேண்டு

1987 நவம்பர் 12] [திரு. மா. மணிமாறன்]

மென்று மருத்துவ வசதி, கல்வி நிலையங்கள் என்ற பெயராலே நிலத்தைச் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கு ஒரு நடவடிக்கையாக நம் அரசு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறது. இதையும் ஒரு புரட்சியாகச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். இவ்வளவு நாட்களாக நாம் எடுத்து எடுத்துப் பார்த்தோம்; எடுக்க முடியவில்லை; எடுக்க முடியவில்லை என்றால் என்ன செய்வது? இருப்பதைக் கொடுத்து விட்டுப் போய்விடலாம், அந்த ஒரு நல்ல நடவடிக்கை என்று நீங்கள் சேர்த்து கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய அடிக்கடி சொல்வார்கள், உச்சவரம்பு இல்லை இது; மிச்சவரம்புதான் இது என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குற்றம் சாட்டினார்கள்; அன்றைக்கு இருந்த அரசாங்கத்தை. அண்ணாவிலுடைய பெயரை அடிக்கடி சொல்விக்கொள்கிற நாவலர் அவர்கள் அண்ணா அவர்களுடையே இருந்த நீங்கள் நில சீர்திருத்தக் கொள்கையிலே ஈடுபாடு கொண்டவர்களாக இருந்தால் அந்தக் கருத்தைக்கேட்ட நீங்களும், இப்போது இருக்கிற நிலத்தைப் பிடுங்கி பணக்காரர்களுக்கு கொடுக்க முன் வருகிறீர்களே, நியாயமா? அதை மறுபரிசீலனை செய்யுங்கள். நிலச் சீர்திருத்தத்தின் பெயரால் நிலம் எடுக்க முடிகிறதா? 1975-லே ஹைகோர்ட்டிலே ஒரு ஜட்ஜ்மெண்ட் கொடுத்தார்கள். உள்குத்தகை செல்லுபடியாகும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படிச் சொன்னதற்குப் பிறகும் இன்றைக்கு வரையில் ஒரு மாற்றுச் சட்டம் உருவாகாத காரணத்தினாலே, எடுக்கப்படுகிற மிச்ச நிலங்களைக்கூட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒப்படைக்க முடியாத ஒரு நிலை இன்றைக்கு வரையில் இருக்கிறது.

உங்களால் இன்றைக்கு விவசாயிகள் பினாமிகளாக உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாய குத்தகை உரிமை பதிய முடியாத காரணத்தினாலே, அந்த 1975 ஆம் ஆண்டின் ஹைகோர்ட்டின் தீர்ப்பின் காரணமாக குத்தகை உரிமையாளர்கள் யார் என்று நிர்ணயிக்கப்பட முடியாத இந்த வேளையில் பினாமி அதிகம் உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலவுடமையாளர்கள் பினாமியை உருவாக்குகிறார்கள்; நிலக் குத்தகைதாரர்கள் பினாமியை உருவாக்குகிறார்கள், அப்படி பினாமி உருவாவதன் காரணமாக உச்சவரம்பிலிருந்து எடுக்கப்படுகின்ற நிலங்களை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒப்படைக்க முடியாத நிலை இன்றைக்கு இந்த அரசில் நிலவிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆறாவது இடத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு விநியோகிக்கின்ற நிலை இருந்ததை மாற்றி, இரண்டாவது இடத்திற்கு கலைஞர் கொண்டு வந்ததற்குப் பின்னால் இந்த அரசு இந்த ஒட்டையை அடைக்க முடியாமல், உயர்நீதி முன்றத்திலுடைய தீர்ப்புக்குப் பின்னால் ஒரு மாற்று சட்டத்தைக் கொண்டுவர முடியாத காரணத்தினாலே, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு வரையில் உச்சவரம்பில் நிலம் பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் நீங்கள் நிலத்தைச் சேர்த்துக் கொடுக்கிறீர்கள். யார் யாருக்கு

[திரு. மா. மணிமாறன்] [1987 நவம்பர் 12]

நிலத்தைச் சேர்த்துக் கொடுக்கிறீர்கள்? இன்றைக்கு இருக்கிற வசதி வாய்ப்பு உள்ளவர்களெல்லாம் ரொம்ப அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு, பொதுமக்கள் மருத்துவம் பார்ப்பதற்காக, ஆஸ்பிடல் கட்டப்போகிறார்களா? அப்படியில்லையென்றால், பொது மக்கள் எல்லாம் படிப்பதற்காக, மருத்துவம், பொறியியல் போன்றவற்றைப் படிக்கட்டும் என்று அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு பணம் வாங்காமல் கல்லூரி கட்டிக்கொடுக்கிறார்களா? 2½ இலட்சம், 3 இலட்சம் பணம் வாங்குகிற அந்த ஆட்களுக்குப் போய் நீங்கள் ஏன் நிலத்தை வாங்கிக் கொடுக்கிறீர்கள்? நிலத்தை வாங்குவது என்றால், அவர்களே பணத்தைப்போட்டு, அவர்களே வாங்கிக் கொள்ளட்டுமே; அவர்களுக்குப் போய் ஒரு பாதுகாப்பை இந்த அரசாங்கம் கொடுக்கலாமா?

(பிற்பகல் 1-30)

உங்களைச் சந்தேகப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. தனியார்தங்களிடம் குவிந்திருக்கிற நிலங்களை விற்றுவிட விலை பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு, பணத் திமிங்கலங்களுக்கு நீங்கள் ஏன் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறீர்கள்? இன்றைக்கும் மருத்துவக் கல்லூரி என்று சொல்லிக்கொண்டு ரோட்டையே வளைத்துப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஆட்களின் மீது நம்முடைய அரசால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதியுடன் அவையின் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

திரு. மா. மணிமாறன்: அந்த நிலங்களையெல்லாம் எடுக்க முடியாமல் இருக்கிறீர்கள். எதற்காக நீங்கள் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக நிற்கிறீர்கள்? இன்னும் சொல்லப் போனால் பெரிய பணத் திமிங்கலங்களுக்கு, நில உடைமையாளர்களுக்கு இந்த அரசு ஒரு பினாமியாக இருக்குமோ என்ற சந்தேகம்கூட எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, தயவு செய்து இந்தச் சட்ட முன்வடிவைத் திரும்பவும் மறுபரிசீலனை செய்யுங்கள். பினாமியை ஒழிப்பதற்கு நீங்கள் வேகமாகச் செயல்படுவதாகச் சொல்கிறீர்கள். பினாமியை ஒழிப்பதற்கு நாங்கள் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அதற்கு டெல்லியில் இருப்பவர்கள்தான் ஒப்புதல் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறீர்கள். உங்கள் மீது மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வருகிற அமைச்சர்கள் குற்றஞ்சாட்டுகளைச் சொல்லும்போது உடனே நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற பினாமி ஒழிப்புச் சட்டத்திற்கு நீங்கள் இன்றைக்கு வரை அனுமதி அளித்து, அதைச் சட்டமாக ஆக்கிவிடவில்லை என்று அவர்கள் மீது குற்றஞ்சாட்டுகிறீர்கள். ஆனால் இங்கே நீங்கள் பினாமிக் குப் பாதுகாப்பாக இருக்கிறீர்கள். தமிழ்நாட்டில் பினாமி நிலம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிற நீங்கள் அதற்காக ஒரு சட்டக் கையே நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி அதற்கு இன்னும்

1987 நவம்பர் 12] [திரு. மா. மணிமாறன்]

மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளிக்கவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட நிலங்களை எடுக்க முனைகிறபோது, அவர்கள் மீது கேஸ் போட்டு கோர்ட்டுக்கு ஒரு 200 சொச்சம் பேர்களைக் கொண்டுபோய் நிறுத்துகிறீர்கள். எனவே மற்றவர்களுக்கு பிளாமியாக மாறிக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தனிப்பட்டவர்களுக்காக அரசாங்கம் நிலத்தை அக்விசிஷன் செய்து கொடுக்கிறது. தனியுடைமையாளர்கள் நிலத்தை வாங்குவதற்கு நீங்கள் போய் அரசாங்க மெஷினரியைப் பயன்படுத்தி குறைந்த விலையில் நிலம் வாங்கிக் கொடுக்கிறீர்கள். இது எப்படி நியாயமாகும்? இன்றைக்கு உச்சவரம்பின் மூலமாக நிலமே கிடைக்க வில்லை. மிச்ச நிலத்தை எடுக்க முடியாத நிலைதான் இருக்கிறது. உச்சவரம்புச் சட்டத்தை உங்களாலே சரியாகச் செயல்படுத்த முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் நீங்கள் இன்னும் பிளாமிகளை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்தக் காலகட்டத்தில் தயவுசெய்து நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு பிளாமியாக மாற வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு மரியாதைக்குரிய திரு. வீரய்யன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல் இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பி ஆராய்ந்து, திரும்பவும் சட்டமாக்க வேண்டுமா என்று மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு அமருகிறேன்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை மேலும் திருத்துவதற்கான இந்தச் சட்ட முன் வடிவைப் பொறுத்தவரையில் ஜனதா கட்சி சார்பாக நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே இருக்கிற ஒரு சட்டத்திற்கு இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மூலமாக ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் இப்போது தேவையில்லாத ஒன்றாகும். ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டத்திலேயே விவசாய நிலங்களை சில காரியங்களுக்கு என்று வைத்துக்கொள்ள வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் விவசாய நிலங்களைச் சிலர் இன்னின்ன காரியங்களுக்காக — அதாவது மருத்துவ மனைக்காக, கல்லூரிகளுக்காக உபயோகப்படுத்த இருக்கிறோம் என்று, ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி அரசாங்கத்தில் அனுமதி வாங்கி, பல ஆண்டுகளாகக் கிடப்பில் போடுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துச் கொண்டிருப்பவர்கள்கூட தங்களுடைய நிலத்தில் இன்னின்ன திட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லி அரசாங்கத்தின் அனுமதி வாங்கி, பல ஆண்டுகளுக்கு கிடப்பில் போட்டுக்கொள்ள இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தில் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டமே போதுமான ஒன்றாக இருக்கிறது. கல்வி நிலை

[திரு. எ.எஸ்.ஏ. ஆறுமுகம்] [1987 நவம்பர் 12]

யங்களுக்கு, மருத்துவ மனைக்கு இவ்வளவு நிலம் வேண்டும் என்று எடுத்துக் கொள்ள ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டத்தில் இடமிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையில் திரும்பவும் ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவது என்பது அவர்களுக்கு —பினாமி நிலத்தை வைத்திருப்பவர்களுக்கு — சாதகமாக இந்தச் சட்டத் திருத்தம் போய்விடுமோ என்ற அச்சத்தை எனக்கு ஏற்படுத்துகிறது. அதன் காரணமாக இந்தச் சட்ட முன் வடிவிற்கு என் ஆட்சேபணையைக் கூறி, இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி.

திரு. பெர். உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே இது குறித்து ஒருஅவசர சட்டத்தை முன்னதாகவே பிரகடனப்படுத்தி அதை இப்போது சட்டமாக்க வேண்டும் என்று அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் நிலச் சீர்திருத்தம் என்பதே நிலப் பிரபுக்கள் வைத்திருக்கிற பினாமி நிலங்களைப் பாதுகாத்து வருகிற ஒரு வரலாறே தவிர வேறொன்றுமல்ல. அதுதான் தொடர்ச்சியாக வந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர இதில் ஒன்றும் புதிதாக இல்லை. கடந்த 3 மாத காலமாக நாம் ரேடியோவைத் தொடர்ந்து கேட்டால், நம் நாட்டுப் பிரதமர் அவர்கள் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் நிலச் சீர்திருத்தம் உடனடியாக வர வேண்டும் என்றும், மிச்ச நிலத்தை எடுத்து நிலமற்ற கிராமப்புற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லி வருவதைப் பார்க்கலாம். இதை ஒரு மாதத்திற்குப் 10 தடவையாவது நம் நாட்டுப் பிரதமர் அறிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

நல்ல அறிவிப்பு வருகிறதே தவிர நில உச்சவரம்பு வந்து அதன் மூலம் எடுக்கக் கூடிய நிலம் கிராமப்புறத்தில் நிலத்தையே நம்பி வாழக் கூடிய விவசாயத் தொழிலாளிக்கு கிடைத்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை, வெறும் ஏமாற்று சீர்திருத்தமாகத் தான் இருக்கிறதே தவிர மக்களுக்கான சீர்திருத்தமாக இல்லை.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே தமிழ்நாட்டிலுள்ள கிராமப்புற மக்கள் ஒரு பேரராட்டத்தை நடத்தி, 16 ஆயிரம் பேர் சிறைக்குச் சென்று, பல்வேறு கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்ட பிறகு ஒரு நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அது 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர். தனி நபர்களும் வைத்துக் கொள்ளலாம் குடும்ப நபர்களும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கொண்டு வந்தார்கள். கொண்டு வந்தது நல்ல நோக்கம்தான். அப்படி மிச்சம் நிலம் எடுத்து எவ்வளவு பேர்களுக்குத் கொடுத்தார்கள்?

1987 நவம்பர் 12] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

ஒன்றுமில்லை. அடுத்து வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தீவிரமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வைத்து இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் மிச்ச நிலத்தை எடுத்துக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று கொண்டு வந்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோதுகூட முன்னாள் முதலமைச்சர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை வழி நடத்திச் சென்றவர், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், இதே சட்டமன்றத்தில், “இது உச்ச வரம்பு அல்ல, மிச்ச வரம்பு” என்றுகூட அன்றைக்குப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும் 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று அறிவிக்கப்பட்டு அமுல்படுத்தப்பட்டு மிச்சம் நிலம் இருக்கிறதா, எடுத்தார்களா, கொடுத்தார்களா என்றால் இல்லை. ஏதோ பெயரளவிற்கு அங்கே கொடுத்தேன், இங்கே கொடுத்தேன் என்று முடிந்து விட்டது. பிறகு அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் முன்னாள் வருவாய்த்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. எஸ்.டி. எஸ். அவர்கள், 1958-இல் இருந்து 1960 ஆம் ஆண்டு வரை உள்ள அந்த இடைப்பட்ட காலத்திலே தமிழ்நாட்டில் நிலப்பிரபுக்கள் இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தைப் பிளாபியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், எங்கள் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் சட்டத்தை நிறைவேற்றி அந்த மிச்ச நிலத்தை எடுத்து நிலமற்ற வர்களுக்குக் கொடுக்கப் போகிறோம், அந்த மோசடியை ஒழிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி தீவிரமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உள்ள நாங்கள் கூட அதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றோம். நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு கிராமப்புற மக்களுக்கு ஒரு சலுகை கிடைக்கப் போகிறது என்று அந்தச் சட்டத்தை ஆதரித்தோம். ஆனால் அந்தச் சட்டம் என்னவாயிற்று? மத்திய சர்க்காரின் அனுமதிக்கு அனுப்பப்பட்டது. மத்திய சர்க்கார் என்ன செய்தது? நிலச்சீர்திருத்தம், நிலச்சீர்திருத்தம் என்று இன்றைக்கு விடாப்பிடியாகச் சொல்லக்கூடிய மத்திய சர்க்கார் அந்தச் சட்டத்தைத் திருப்பி அனுப்பு என்று சொல்லி திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள். இன்றைக்கு அந்தச் சட்டம் விட்டத்திலே சொருகப் பட்டிருக்கிறதா, கிடப்பிலே போடப்பட்டிருக்கிறதா, பரிசீலிக்கப்படுகிறதா என்பதைப் பற்றி ஒன்றுமே பேச்சு, மூச்சு கிடையாது. இன்றைக்கு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலாவது அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது, திருத்தப்பட்டிருக்கிறதா, திருப்பி அனுப்பப் பட்டிருக்கிறதா என்பதைச் சொல்லியாக வேண்டும். ஆரம்ப காலச் சட்டத்திலே பழத் தோட்டம் என்ற பெயரால் மேய்ச்சல் நிலம் என்ற பெயரால், கல்வி நிலையங்கள் என்ற பெயரால், மருத்துவமனை என்ற பெயரால், குழந்தைகள் விளையாடுவதற்கு மைதானம் என்ற பெயரால், இப்படி பல்வேறு நல்ல காரியங்களின் பெயரால் சட்டத்திலே விதிவிலக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருப்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்திலே, ஒரு கிராமப்புறத்தில் மருத்துவமனை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டால்

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1987 நவம்பர் 12]

ஐந்து ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கிறார்கள். நிலம் இருந்தால் மருத்துவ மனை கிடைக்கும் என்றால் அதை யாரும் தடங்கல் செய்யப் போவதில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள சின்ன சங்கராச்சாரியாரின் சொந்த கிராமமான இருள்நீக்கி கிராமத் திற்கு மத்திய அமைச்சர்கள், மாநில அமைச்சர்கள் எல்லாம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் வருகிறார்கள். இப்போது கூட அங்கே மருத்துவமனை அமைக்கப் போவதாக மத்திய சர்க்காரால் அறிவிக்கப்பட்டு, நமது அமைச்சர்களால் சொல்லப்பட்டு அங்கே நிலம் கேட்டார்கள். உண்மையிலேயே அங்கேயுள்ள சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள், குத்தகை விவசாயிகள், தங்கள் ஊருக்கு மருத்துவமனை வரப்போகிறது என்று கருதி எழுதிக் கொடுத்து விட்டிருக்கிறார்கள். நல்ல காரியங்களுக்கு நிலம் கேட்கும்போது உள்ளபடியே கொடுக்கக் கூடிய மிராச்தாரர்கள், சிறு விவசாயிகள் இன்றைக்கும் கிராமப்புறத்திலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட அவசரச் சட்டம் தேவையில்லை. 37-வது பிரிவு தேவையில்லை. யாரைப் பாதுகாக்க வருகிறார்கள்? குறிப்பாக இன்றைக்கு பினாமியாக நான்காயிரம், ஐந்தாயிரம் ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டு அதை பாதுகாப்பவர்கள் இன்றைக்கு மருத்துவ மனை என்ற பெயரால், கல்வி நிலையங்கள் என்ற பெயரால், பல ஏக்கர் நிலங்களுக்கு அனுமதி வாங்கி நிலத்தைப் போட்டு வைத்துக் கொள்ள இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வாய்ப்புக் கொடுக்கும்.

பெயர் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. நான் ஒரு கேள்வியைப் போட்டிருக்கிறேன். அதை ஏற்றுக் கொண்டதாக எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அது அவைக்கு வரும்போது கேட்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே ஒரு வேளாண்மைக் கல்லூரி அமைக்கப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு அனுமதி கேட்கப் படுவதாகச் சொல்லப் பட்டு அந்தநிலத்தை அவர்களே வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-40)

இன்றைக்கு நிலங்கள் இப்படி மறைக்கப்பட்டு, குவிக்கப் பட்டிருக்கிற நேரத்தில், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக புரட்சிகர ஆட்சி, நிலப் பிரபுக்கள் நிலங்களைப் பாதுகாத்து வைத்துக் கொள்ள ஏதோ ஒரு நிர்ப்பந்தத்தின் பேரிலோ அல்லது வேறு எந்த வகையிலோ இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. தமிழகத்திலுள்ள நிலப்பிரபுக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று ஏதோ ஒரு வகையில் நிர்ப்பந்தம் வந்திருக்கிறது. எனவே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நல்ல எண்ணத்திலே கொண்டு வந்துள்ளார்கள் என்று சொல்ல விரும்பவில்லை ஏதோ நிர்ப்பந்தத்தால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் கிராமப்புறங்களில் வாழக் கூடிய, குறிப்பாக இன்றைக்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய கிராமப்புற விவசாயிகளுக்கு நிலம்

1987 நவம்பர் 12] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

கிடைக்க நல்ல சட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். வரக் கூடிய பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரிலே மீண்டும் அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி, பிளாமியாகப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கக் கூடிய நிலங்களை எடுத்து, நிலம்ற்ற கிராமப்புற விவசாயிகளுக்குத் தர நடவடிக்கை எடுத்தால், நாங்கள் எல்லாம் முழுமனதோடு அதை ஆதரிப்போம்; பாராட்டுவோம்; அதை நிறைவேற்ற ஒத்துழைப்போம். அப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்ய முன் வர வேண்டும். அப்படியில்லாமல், இப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்து நிலப் பிரபுக்களைப் பாதுகாக்க திருத்தம் வேண்டாம். இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றாமல், இதை பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பி, பொறுக்குக் குழு பரிசீலித்து, மறு திருத்தமாக இதைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் வலியுறுத்தி, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தினுடைய முக்கியமான நோக்கத்தை என்னுடைய முன்னுரையில் சுருக்கமாக நான் குறிப்பிட்டுக் காட்டினேன். இந்தச் சட்டத்திற்கு நோக்கம் கற்பித்து, ஏதோ நிர்ப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் இந்த அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உத்திராபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் எந்த ஒரு நிர்ப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலேயும் இப்படி ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் நெருக்கடி நிலையில் இந்த ஆட்சியில்லை, அந்த அவசியமும் இல்லை. என்பதை முதலிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

இந்த அவசரச் சட்டம் மேலும், சீர்படுத்துவதற்கும், செம்மைப்படுத்துவதற்கும், பொதுமக்களுக்கு நன்மையாக அமைவதற்கும் பயன்படும் வகையில் அமைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலேதான் கொண்டு வரப்படுகிறது என்பதை உணர வேண்டும். 1961 ஆம் ஆண்டு நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியபோது மத சம்பந்தமான பொது டிரஸ்டுகள் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து அறவே விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தன. யாரும் அவர்கள் நிலங்களில் கைவைக்க முடியாது. அதுதான் 1961 ஆம் ஆண்டுச் சட்டம்.

இந்த அவசரச் சட்டம் வேண்டாம், தள்ளிவிடலாம் என்று சொல்கிறார்கள். 1961-லிருந்து முழு சுதந்திரத்தோடு, நூற்றுக்கு நூறு சுதந்திரத்தோடு மத டிரஸ்டுகளும், பொது டிரஸ்டுகளும் இருந்து வந்திருக்கின்றன என்பதோடு அவர்கள் கூடுதலாக நிலம் வாங்கி டிரஸ்டுகளுக்கு சேர்த்துக் கொண்டு வந்தால், நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் அதைத் தடுத்து நிறுத்த எந்த ஓல பிரிவும் இல்லை. 1961லிருந்து 1972 வரையிலும் இந்த நிலை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 நவம்பர் 12]

தான் நாட்டிலே நிலவி வந்தது. எந்த டிரஸ்டிகள், நிலப் பிரபுக்கள் தங்கள் சுய நலத்திற்கு அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்றெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தீவிரமாக எடுத்துச்சொன்னார்களோ அவை தாராளமான, ஏராளமான சுதந்திரத்தோடு தன்னிச்செய்யப் படி நடக்க வழி வகுத்த காலமே 1961-லிருந்து 1972க்குள்ளேதான். ஆனால் 1972-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்த போது இதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார்கள். அந்தத் திருத்தம், மத சம்பந்தமான டிரஸ்டிகளும், பொது டிரஸ்டிகளும் எந்த நிலத்தையும் கூடுதலாக வாங்கக் கூடாது என்று தடை விதித்தது. அது 1972 ஆம் ஆண்டு அதுவரை எந்தத் தடையும் கிடையாது. இந்தச் சட்டம் அந்த டிரஸ்டிகளில் தலையிட முடியாத அளவுக்குத்தான் இருந்தது. 1972க்குப் பிறகு அவர்கள் நிலம் எதுவும் வாங்கக் கூடாது என்ற அளவுக்குத் தான் அவர்கள் வைத்திருந்தார்கள். அதற்கு முன்னால் நிலம் வாங்கப்பட்டது. 1961-72க்கு இடையில் பல பொது டிரஸ்ட், மத சம்பந்தமான டிரஸ்டிகளும் சொத்துக்களும், நிலங்களும் வாங்கி வைத்திருந்தன. 1972-லே, நாம் திருத்தம் கொண்டு வந்தோம். இங்கே கொண்டு வந்த தற்கே அடிப்படைக் காரணம், கல்வி சம்பந்தமான நிறுவனங்களோ அல்லது மருத்துவமனை சம்பந்தமான நிறுவனங்களோ அவை பொது மக்களுக்குப் பயன்படுத்துகின்ற வகையில் இருக்க வேண்டும். கல்வி நிலையத்திற்கோ, மருத்துவத் துறைக்கோ பயன்படுத்துகின்ற வகையில் வாங்கப்பட்டு இருந்தால்தான், அப்படி முன்னால் வாங்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கவும், பின்னால் வாங்கப்பட்டதற்கு விலக்கு அளிக்கவும் வசதி இருக்க வேண்டும் என்றுதான் 1985-லே நாம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம்.

அந்த சட்டத்திலே நாம் குறிப்பிட்டது, தன்னுடைய இச்சையாக, தன்னுடைய போக்கிலே அனுபவிக்க வேண்டும் என்று, தன் விருப்பப்படி எல்லாம் அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும். என்ற நோக்கம் அல்லாமல், அதிகமாக வாங்கப்படும் நிலம் கல்வி நிலையத்திற்கோ, மருத்துவத் துறைக்கோதான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் வருகின்ற பலன்களைப் பொது மக்கள் பெற வேண்டும் என்றுதான் இந்த 1985 ஆம் ஆண்டு திருத்தம் இந்த அவையிலே 17-7-1985-ல் கொண்டு வந்தது. அவையிலே நீண்டநேரம் விவாதிக்கப்பட்டு, 17-7-1985ல் நிறைவேற்றப்பட்டு 18-7-1985-ல் மேலவையிலேயும் நிறைவேற்றப்பட்டு, இரண்டு அவைகளிலும் இந்தச் சட்டம் முழுவதும் விவாதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டது. ஆக இப்போது ஒரே பிரிவில் மட்டும் தான் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருகிறோ தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. மறுபடியும் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடவேண்டிய அவசியம் என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணமே, இது ஏற்கெனவே விவரமாகவும், விளக்கமாகவும், இந்த அவைகளிலே நீண்டநேரம் விவாதிக்கப்பட்டு பின்னரே சட்டமாகக்

1987 நவம்பர் 12] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே உள்ள ஒரு பிரிவுக்கு மட்டும்தான் திருத்தம். இப்போது நாம் கொண்டு வருகிறோம். திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தபோது, முன்னால் அவர்கள் வாங்கியதற்கும், இனிமேல் வாங்குவதற்கும் அரசு அனுமதி பெறலாம் என்பதற்கு வகைசெய்யும் அளவுக்கு 1987-லே நாம் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்ட திருத்தம் இது. நாம் நிறைவேற்றிய பிறகு மத்திய அரசினுடைய அனுமதிக்கு அனுப்பி குடியரசுத் தலைவருடைய அனுமதியோடு அதைத் திருப்பி பெறவேண்டும். மத்திய அரசு ஆய்வு செய்து, அவர்கள் மூன்று நிபந்தனைகளை வைத்தார்கள், ஒன்று பொது டிரஸ்ட்டுக்கு மட்டும் தான் விலக்கு அளிக்கவேண்டுமே தவிர தனிப்பட்டவர்கள் வைத்திருக்கின்ற டிரஸ்டுகளுக்கு இப்படிப்பட்ட விலக்குகள் அளிக்கக் கூடாது என்பதை திட்டவட்டமாக, தெளிவாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அது பப்ளிக் டிரஸ்டுக்கு மட்டும்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர, வேறு மத சம்பந்தமானதோ அல்லது பிரைவேட் டிரஸ்டுகளுக்கு என்று இருக்கின்றவைகளுக்கோ தரக்கூடாது என்பதை மத்திய அரசு வற்புறுத்திற்று. அதை மாநில அரசு ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கு வடிவம் தரத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது.

மற்றொன்று, முன்தேதியிட்டு வாங்கப்படுபவைகளை எல்லாம் நாம் அங்கீகரிக்கக்கூடாது. இனிமேல் இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றியதற்குப் பிறகு அவர்கள் கொடுப்பார்களேயானால் அவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கத்தான் இடம் தர வேண்டுமே தவிர ரிட்ராஸ்பெக்ட்டிவ் எபக்ட் என்ற முறையில் முன்னால் வாங்கியதற்கு இடம் தரக்கூடாது என்று அரசு சொல்லிற்று. அதையும் நாம் ஏற்றுக்கொண்டோம். ஆனால் 1985 திருத்த சட்டத்திலே முன்னால் வாங்கினாலும் நாம் விலக்கு அளிக்கலாம், அதற்குப் பிறகு வாங்கினாலும் அனுமதி அளிக்கலாம் என்று இருந்தது. இந்த சட்டத்தின்படி முன்னால் வாங்கியிருந்தால் அதற்கு அனுமதி கிடையாது. இந்தச் சட்டத்தை நாம் எந்தத் தேதியில் நிறைவேற்றுகிறோமோ அன்றிலிருந்து இந்த அவசரச்சட்டம் என்னதற்கு நிறைவேற்றிக் கொண்டுவரப்பட்டதோ, அந்தத் தேதியிலே இருந்துதான் இது நடைமுறைக்கு வரமுடியுமே தவிர, அதற்கு முன்னால் வரமுடியாது.

அது மட்டுமல்லாமல், மத ஸ்தாபனங்கள் புதிதாக நிலங்கள் வாங்கக்கூடாது என்று 1972-லே போடப்பட்டது. கல்வி நிலையங்கள், மருத்துவ நிலையங்கள் என்பது இப்படி இப்படி இருக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்திலே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம் மருத்துவமனை பற்றித் தெளிவாக இல்லாததனாலே அதையும் தெளிவுபடுத்தவேண்டும் என்று மத்திய அரசு வற்புறுத்தியது. இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தில் மருத்துவமனை என்றால் என்ன என்று தெளிவுபடுத்தி இருக்கிறோம். கல்வி நிலையம் என்றால் என்ன என்று தெளிவு படுத்தியதுபோல மருத்துவமனை என்றால்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 நவம்பர் 12]

என்ன என்று தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம். இப்படி கல்வி நிலையங்களுக்கு, மருத்துவ நிலையங்களுக்குப் பயன்படுத்துவதன் மூலம்தான் பொது மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும். சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுத்துகின்ற அளவுக்குத்தான் கூடுதலாகப் பெறலாமே தவிர, அப்படி இல்லாவிட்டால் பெறக் கூடாது என்பதுதான் இந்த சட்டத்தின் நோக்கம். இந்த சட்டம், ஏற்கெனவே உள்ள சுதந்திரத்தையும் எடுத்து, பொது மக்களுக்கு நல் வாழ்வு கொண்டுவருவதற்குப் பயன்படுகின்ற ஒரு சட்டமே தவிர, இதிலே தீய நோக்கம் எதுவும் இல்லை என்பதைக் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். இதனால் ஏற்படுகிற விளைவு என்ன என்பதைச் சொல்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-50)

இந்தச் சட்டம் 15-7-1987-ல் இருந்து அதாவது ஆளுநர் அவர்கள் அவசரச் சட்டமாக இதனைப் பிறப்பித்த தேதியிலிருந்து நடைமுறைக்கு வருகிறது. 15-7-1987-க்கு முன்னால் அந்தந்த நிறுவனங்கள், டிரஸ்டிகள் ஆகியவற்றுக்கு, அவைகளுக்கு சட்டப்படி இருக்க வேண்டிய நிலத்திற்கு மேற்கொண்டு அதிகமாக இருக்குமானால் அந்த நிலம் அரசுக்குச் சொந்தமாகி விடும். இந்தச் சட்டப்படி அப்படி எடுத்துக் கொள்கிற உரிமை, வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்கிறது. அதுபோல அவர்களுக்கு அவற்றை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று முடிவு செய்கிற அதிகாரமும் நமக்குத்தான் உண்டு. பொது நிறுவனம் நடத்துகிறவர்கள் உண்மையிலேயே தங்களிடம் இருக்கும் நிலங்களை கல்வி, மருத்துவம் போன்றவற்றில் வளர்ச்சிக்கு பயன்படுத்துகிறார்களா? அப்படி என்றால் உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் வேண்டும் என்றெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். சாதாரணமாக பாலிடெக்னிக் என்று சொன்னால் 25 ஏக்கர், 15 ஏக்கர் என்று இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அவற்றை பல டிரஸ்டிகள் வைத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் புதிதாக நிலத்தை கையகப்படுத்த உரிமையில்லை. எந்த ஒரு நோக்கமாக இருந்தாலும் சரி, இந்த சட்டத்தின்படி ஏற்கெனவே வாங்கப்பட்ட நிலமும் தேவைக்கு அதிகமாக இருக்குமானால் அவை எல்லாம் அரசுக்கு சொந்தமாகிவிடுகிறது. அரசு விரும்பினால் அவர்களுக்குத் திருப்பி தருவதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. திருப்பி தருவதும் தாராததும் அரசின் கையில் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியதுபோல சரியாக இல்லாமல், நடைமுறையில் இல்லாமல், போகஸ் ஆக, ஏமாற்றாக எங்காவது இருக்குமேயானால் டிரஸ்டிக்கு அந்த நிலத்தைத் தர டியாது என்று சொல்கிற உரிமை அரசுக்கு இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குத் தேவையோ, பயன்படுமோ அதை மட்டும் அவர்களுக்குத் தரலாம். எந்த அளவுக்குக் கேட்க

1987 நவம்பர் 12] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

லாம் என்றால் 500 ஏக்கர் 100 ஏக்கர் வேண்டுமென்று கேட்டால் தர வேண்டிய அவசியமில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியதுமாதிரி 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர், 15 ஏக்கர் தேவை என்றால் அதை தந்துவிட்டு மற்றவற்றை நிலமற்றவர்களுக்கு கொடுக்க அரசுக்கு இதனால் வழிவகை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு டிரஸ்டுகள் தங்களுக்கு நிலம் தேவை என்று சொல்லி அவர்களாகவே நிலம் வாங்கவும் முடியாது. ஆனால் 1961-க்கும் 1972-க்கும் இடையிலே அவர்கள் தாங்களாகவே வாங்க வழிவகை இருந்தது. ஆனால் இப்போதோ அரசின் அனுமதியில்லாமல் புதிதாக அவர்கள் நிலம் வாங்க முடியாது. அரசாகப் பார்த்துக் கொடுக்கிற நிலத்தைத்தான் அவர்கள் வாங்க முடியும்.

மத்திய அரசின் யோசனையும் நமக்கு பயன்படும் அளவுக்கு இச்சட்டத்தில் இருக்கிறது. 'புல் கண்ட்ரோல்' அரசுக்கு வருவதால் இச்சட்டம் நல்லமுறையில் பயன்படும் என்கிற அளவில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படக் கூடும். இந்த அவசரச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும்போது பிரிவு 37-பி-க்கு மட்டும்தான் இப்போது கொண்டு வருகிறோம். மற்றவைகளை எல்லாம் இந்த அவையிலேயே ஏற்கெனவே நிறைவேற்றி விட்டோம்.

நில உச்சவரம்புச் சட்டப்படி 31-10-1987 வரை கணக்கிட்டுப் பார்த்ததில் இருக்கின்ற உபரி நிலம் 1,67,579 ஏக்கர். இதுவரை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நிலம் 1,25,535 ஏக்கர். இதை 95,065 பேர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். எவ்வளவு டிரஸ்டுகள் இருக்கின்றன. எவ்வளவு உபரி நிலம் டிரஸ்டுகளிடம் இருக்கின்றன என்கிற ஒரு சர்வேயை எடுத்தோம். சப்-ரெஜிஸ்ட்ரார் அலுவலகங்களின் மூலமாகக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தோம். அப்போது 3,307 நிறுவனங்கள் கூடுதல் நிலம் வாங்கி வைத்திருப்பதாகக் கணக்கில் தெரிய வந்தது. எவ்வளவு நிலம் என்றால் 9,427 ஏக்கர் நிலம் கூடுதலாக வாங்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் இம்மாதிரி எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம், அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினாலும், 9,427 ஏக்கர் நிலமும் அரசின் கையில் வந்துவிடும்; அந்த நிலம் கையகப்படுத்தப்படும். இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றும் நாளிலிருந்து அந்த நிலத்தைக் கையகப்படுத்த உரிமை இருக்கிறது. எந்த எந்த நிலம் நியாயமாக, ஒழுங்காக மக்களுக்குப் பயன்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது அல்லது இல்லை என்று தீர்மானிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசிடம் வந்துவிடுகிறது. அப்படி வருகின்றபோது 9,427 ஏக்கர் நிலத்தில் எந்த அளவுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கலாம்; எந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் கையில் வைத்துக்கொள்ளலாம்; அரசாங்கம் கையிலே வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கு பிரித்துக் கொடுக்கலாம் என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்யலாம்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 நவம்பர் 12]

அது மட்டுமல்ல. புதிதாக நிலம் பெறும்போது அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெறாமல் ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் நிலம்கூட பெறமுடியாது. அந்த அளவுக்கு இதிலே வழிவகை இருப்பதால் ஏற்கெனவே இருந்த நிலையைச் சீர்படுத்தும் நிலைமைதான் வருமே தவிர மோசமாக ஆக்குகின்ற சூழ்நிலை வராது. மேலும் செம்மைப்படுத்துகிற நிலை, சீர்படுத்துகிற நிலைதான் இந்தத் திருத்தத்தினால் வரும். மேலும், நடைமுறையில் இன்னும் செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்ற அவசியம் ஏற்பட்டால் அவ்வப்போது திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து செம்மைப்படுத்துகின்ற நிலைமைகளை மேற்கொள்ளலாம்.

பிளாமி நிலம் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உத்திராபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பிளாமி நிலத்தை எடுக்கிறோம் என்ற சட்டத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பினாலும் மைய அரசில் இருக்கிற குடியரசுத் தலைவர் கையெழுத்து இல்லாமல் அது நடைமுறைக்கு வராது. குடியரசுத் தலைவரின் கையெழுத்தைப் பெறுவதிலே பல இடுக்கண்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் என்னென்ன 'அப்ஜெக்ஷன்ஸ்' சொல்கிறார்கள் என்று கேட்டிருக்கிறோம். சட்டத் துறையை அதுபற்றி ஆராய்ச்சி சொல்லியிருக்கிறோம். எந்த வகையில் மீண்டும் நிறைவேற்றலாம் என்று சட்டத்துறை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆராய்ந்து முடிவு செய்த பிறகு திருப்பி அனுப்ப இருக்கிறோம். மறுபடியும் திருப்பி அனுப்புகின்ற சூழ்நிலை வந்த பிறகு இந்த அவைக்கு அதைத் தெரிவிப்போம் என்று தெரிவித்து, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதைப் பொதுக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதை இன்னும் சீர்படுத்த வேண்டும், செம்மைப்படுத்த வேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்படுகிறபோது தகுந்த திருத்தங்கள் கொண்டுவர வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதிலே தகராறு இருக்காது என்று சொல்லி, உறுப்பினர்களுடைய திருத்தங்களைத் திரும்பப்பெற்று, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரய்யன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். 1961 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவந்த சட்டத்தில் கோவில்கள், மடங்கள், அவை சம்பந்தப்பட்ட ஸ்தாபன அறக்கட்டளைகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் அந்தச் சட்டம் பொருந்தாது என்று விளக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1961 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவந்த சட்டத்தின் இரண்டாவது பிரிவு இந்த மத நிறுவனங்கள், கோவில், மடம் அவை சம்பந்தப்பட்ட அறக்கட்டளைகளுக்கு இந்த உச்சவரம்புச் சட்டம் பொருந்தாது என்று விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இரண்டாவது பிரிவு 1972-லோ அதற்குப் பிறகு இன்று வரையிலோ திருத்தப்படவில்லை.

1987 நவம்பர் 12] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

அதனால் அவர்கள் இஷ்டம்போல் நிலத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம். இப்போது வந்திருக்கிற தனியார் பொது ட்ரஸ்ட் புதிதாக நிலம் வாங்குவதற்கு, மருத்துவ நிறுவனம், கல்வி நிறுவனம் நிலம் வாங்குவதற்கு விவசாய நிலங்கள் தேவையா என்று அரசாங்கம் விளக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது பிரிவு திருத்தப்படாமல் இருப்பதற்கு 'பண்டமென்டல் ரைட்ஸ்' ஒரு காரணமாக இருக்கிறது. மதம் சம்பந்தமான ட்ரஸ்டுகளில் யாரும் தலையிடக் கூடாது. அந்தப் பிரிவின்படி, ஏற்கெனவே வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலிருந்து, கேரளத்தைப் பொறுத்த வரையில் கோவில் நிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு கோவில் நிர்வாகத்திற்கு என்று ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை வழங்கும் முறை நீண்டகாலத்திற்கு முன்பே ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

மற்றபடி இந்த இரண்டாவது பிரிவைப் பொறுத்தமட்டில், அதில் கைவைக்க முடியாத அளவுக்கு இருப்பதால் ஒவ்வொரு ஆட்சியும் பார்த்துப் பார்த்து விட்டிருக்கிறது. அதைத் திருத்துவதற்கான சூழ்நிலைகள் வருகிறபோது அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரய்யன் அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத் திற்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5 வரையில் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

(பிற்பகல் 2-00)

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 நவம்பர் 12]

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத் திருகு உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்டமுன்வடிவு எண் 40/1987) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 13-11-1987 காலை 10-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-01 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

